

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง การส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการต่างประเทศเข้ามาประกอบ
อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ

สำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกได้มีหนังสือ
ด่วนที่สุด ที่ สกพอ ๑๐๐๕/๖๓/๐๕๘๔ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๖๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการ
กฤษฎีกา สรุปความได้ว่า โดยที่มาตรา ๗ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
พ.ศ. ๒๕๖๑ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการทั้งในประเทศ
และต่างประเทศเข้ามาประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก
รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบกิจการที่มี
ศักยภาพสูงเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ในการนี้ เพื่อเป็นการส่งเสริมและสนับสนุนการประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย
พิเศษ และการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบกิจการดังกล่าว สำนักงาน
คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (สกพอ.) ได้พิจารณาอนุญาตให้นิติบุคคล
ซึ่งมีความรู้ความสามารถพิเศษและเป็นคนต่างด้าวประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ
ในเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษ สกพอ. จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า อธิบดี
กรมพัฒนาธุรกิจการค้าจะส่งเสริมและสนับสนุนผู้ประกอบกิจการซึ่งได้รับอนุญาตให้ประกอบ
อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ โดยออกหนังสือรับรองเพื่อยกเว้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติ
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๒ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการออกหนังสือรับรอง
การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวได้หรือไม่ อย่างไร

ทั้งนี้ กรมพัฒนาธุรกิจการค้าได้เคยตอบข้อหารือของ สกพอ. โดยมีความเห็นว่า
คนต่างด้าวที่จะได้รับสิทธิในการขอหนังสือรับรองการประกอบธุรกิจดังกล่าว จะต้องเป็นคนต่างด้าว
ที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือ
ให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย หรือกฎหมายอื่น โดยในกฎหมายอื่นนั้นจะต้องมีบทบัญญัติที่ก่อให้เกิดสิทธิ
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไว้ในกฎหมายอื่นนั้นด้วย แต่พระราชบัญญัติ
เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ ไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติใดที่กำหนดให้ผู้ประกอบกิจการได้รับสิทธิ
ตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว ดังนั้น หากพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออกฯ มีเจตนารมณ์ที่จะก่อให้เกิดสิทธิแก่คนต่างด้าวที่ประกอบธุรกิจในเขตพัฒนาพิเศษ
ภาคตะวันออกในการขอหนังสือรับรองตามกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวจะต้อง
บัญญัติไว้อย่างชัดเจนเช่นเดียวกับการได้มาซึ่งที่ดินตามประมวลกฎหมายที่ดินหรือการถือกรรมสิทธิ์
ในห้องชุดตามกฎหมายว่าด้วยอาคารชุด

ส่งพร้อมหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๕/๑๑๔ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ซึ่งสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) พิจารณาข้อหาหรือของสำนักงาน คณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก โดยมีผู้แทนกระทรวงพาณิชย์ (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า) และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เป็นผู้ชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว เห็นว่า มาตรา ๑๒^๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดให้การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่จะได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว จะต้องเป็นธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าว และต้องเป็นการประกอบกิจการของคนต่างด้าวที่เป็นไปตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้ (๑) ได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน (๒) ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบพาณิชย์กรรมตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย หรือ (๓) ได้รับอนุญาตเป็นหนังสือตามกฎหมายอื่น ซึ่งคำว่า “กฎหมายอื่น” นี้เป็นการบัญญัติเพื่อให้หมายความถึงกฎหมายที่อาจตราขึ้นใช้บังคับในอนาคต ซึ่งหากจะตีความโดยเคร่งครัดว่า “กฎหมายอื่น” ดังกล่าวต้องมีความหมายทำนองเดียวกับบทบัญญัติที่เรียงต่อกันหรือต่อเนื่องกันซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดไว้ก่อนบทบัญญัตินั้น (*Ejusdem generis rule*) พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. ๒๕๖๑ ก็เป็นกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดให้มีการให้บริการภาครัฐแบบเบ็ดเสร็จครบวงจรเพื่อลดอุปสรรคและต้นทุนในการประกอบกิจการ และเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้น กฎหมายดังกล่าวยังได้บัญญัติในมาตรา ๗ (๒)^๒ ด้วยว่า ให้รัฐจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และกิจการที่เกี่ยวข้องในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมทั้งสร้างบรรยากาศที่ดีสำหรับการประกอบกิจการและการอยู่อาศัย โดยลดขั้นตอนในการประกอบธุรกิจให้มีความสะดวกรวดเร็ว พระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ จึงเป็นกฎหมายในลักษณะ

^๑ มาตรา ๑๒ ในกรณีที่ธุรกิจของคนต่างด้าวซึ่งได้รับการส่งเสริมการลงทุนตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน หรือได้รับอนุญาตเป็นหนังสือให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออกตามกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยหรือตามกฎหมายอื่น เป็นธุรกิจตามบัญชีสองหรือบัญชีสามท้ายพระราชบัญญัตินี้ ให้คนต่างด้าวดังกล่าวแจ้งต่ออธิบดีเพื่อขอหนังสือรับรอง เมื่ออธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบความถูกต้องของบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาตดังกล่าวแล้วให้อธิบดีออกหนังสือรับรองโดยเร็ว แต่ต้องไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งการได้รับบัตรส่งเสริมการลงทุนหรือหนังสืออนุญาต แล้วแต่กรณี ในกรณีนี้ให้คนต่างด้าวดังกล่าวนั้น ได้รับยกเว้นจากการบังคับใช้พระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่มาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๓๔ มาตรา ๔๐ และมาตรา ๔๒ ตลอดระยะเวลาที่ธุรกิจนั้นได้รับการส่งเสริมการลงทุนหรือได้รับอนุญาตให้ประกอบอุตสาหกรรมหรือประกอบการค้าเพื่อส่งออก แล้วแต่กรณี

การออกหนังสือรับรองตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนด

^๒ มาตรา ๗ ในการดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๖ ให้รัฐจัดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องร่วมกันดำเนินการ ดังต่อไปนี้

๑) ๑

๑) ๑

(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบกิจการทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และกิจการที่เกี่ยวข้องในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการวิจัยและพัฒนา และการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ตลอดจนให้มีการถ่ายทอดความรู้ความเชี่ยวชาญจากผู้ประกอบกิจการ สถาบันการศึกษาหรือสถาบันวิจัยที่มีศักยภาพสูง เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

๑) ๑

๑) ๑

ทำนองเดียวกับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุนหรือกฎหมายว่าด้วยการนิคมอุตสาหกรรม แห่งประเทศไทย และเป็น “กฎหมายอื่น” ตามมาตรา ๑๒^๓ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าวฯ โดยไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติเฉพาะเจาะจงที่ก่อให้เกิดสิทธิตามกฎหมายว่าด้วย การประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวไว้ด้วยแต่อย่างใด ดังจะเห็นได้ว่า บทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติ ส่งเสริมการลงทุน พ.ศ. ๒๕๒๐ และพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ ก็มีได้มีบทบัญญัติที่ให้อำนาจการต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าวฯ ไว้ ดังนั้น กรณีจึงเป็นไปตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจ ของคนต่างด้าวฯ และอธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้าต้องออกหนังสือรับรองเพื่อยกเว้นการบังคับใช้ พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวฯ แก่ผู้ประกอบการต่างประเทศซึ่งได้รับอนุญาต ให้ประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษตามที่ได้รับแจ้ง

อนึ่ง มาตรา ๗ (๒)^๔ แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกฯ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐร่วมกันดำเนินการส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการทั้งในประเทศ และต่างประเทศเข้ามาประกอบอุตสาหกรรมเป้าหมาย อุตสาหกรรมเป้าหมายพิเศษ และกิจการ ที่เกี่ยวเนื่องในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ดังนั้น หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องจึงมีหน้าที่ตาม กฎหมายที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามบทบัญญัติดังกล่าว

(นายปรกรณ์ นิลประพันธ์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๖๓

^๓โปรดดูเชิงอรรถที่ ๑, ข้างต้น

^๔โปรดดูเชิงอรรถที่ ๒, ข้างต้น